DAD, CAN YOU HEAR ME?

Three Blades, One Gillette

FERDINANDO FREGA

నాన్నా, నా మాట మీకు వినిపిస్తోందా?

మూడు బ్లేడ్లు, ఒకే Gillette

The Art of Attraction · 05

చివరి ఐదు సంవత్సరాలు నరకం, కానీ నేను దాన్ని ఎప్పుడూ అర్థం చేసుకోలేదు; మీరు నేర్పినట్టే, నేను బలవంతుణ్ణి, అజేయుణ్ణి అనుకుంటూ నాలో నేనే తిరుగుతూ ఉన్నాను.

నేను ఏమీ గమనించలేదు, కానీ ఆ 27 ఫిబ్రవరి 2025న నాలో ఏదో జరిగింది. పారిపోతున్నవాడిలా నా వస్తువులను వదిలేసి, ఏ ఆధారమూ లేకుండా, ఎక్కడికి వెళ్ళాలో తెలియకుండా ఇంటి నుంచి పారిపోయాను.

దాదాపు చట్టం వెతుకుతున్న మనిషిలా. కానీ మానవ న్యాయానికి నేను ఏమీ బాకీ లేను. బహుశా మీతో తీర్చుకోవాల్సిన ఒక బాకీ ఉందేమో, మా అమ్మ అలా కోరుకున్నందుకు తెరిచే ఉండిపోయిన ఒక లెక్క, దాని మీద 30 జూన్ 1996 తేదీ ఉంది, మీరు Gillette Italia ను వదిలిన రోజు.

మిమ్మల్ని పంపించేయమని ఇటాలియన్ యాజమాన్యాన్ని ఒప్పించింది నేనేనని ఆమె మిమ్మల్ని నమ్మించారు, కానీ నేను అలా ఎప్పటికీ చేసేవాణ్ణి కాదు. ఏ కారణం చేతా. ప్రపంచంలో దేని కోసమూ. నేను అది ఎప్పటికీ చేయలేను, అలా కనీసం ఆలోచించినా నా పిల్లల ముఖాల్లోకి ఎప్పటికీ చూడలేను.

అది సంఘటనల క్రమం, వ్యాపారానికీ కంపెనీ ప్రయోజనాలకూ తార్కికమైన పరిష్కారంగా నేను నిలిచాను.

మాకు ఆ అవకాశం ఇచ్చి ఉంటే, మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ నాతోనే పనిలో ఉంచుకునేవాణ్ణి. వ్యాపారంలో, ఆఫీసులో, లేదా బయట

మైదానంలో నా సేల్స్ ఏజెంట్లతో ఉంచేవాణ్ణి, కానీ మిమ్మల్ని ఎప్పటికీ వదిలేసేవాణ్ణి కాదు.

దురదృష్టవశాత్తు, మనం వేర్వేరు టేబుళ్ళ దగ్గర పోకర్ ఆడుతున్నాం. పేకలు వేరు, పందేలు సంవత్సరాలలో కొలవబడేవి — మన సంవత్సరాలు ఒకటి కావు. నిర్ణయాలు తీసుకునేవారు భవిష్యత్తు బ్లూప్రింట్‌ను తమ వెంట తీసుకెళ్ళేవారు.

తర్వాత, 14 ఏప్రిల్ 2025న, మీరు మమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళిపోయారు. అమ్మ కన్నుమూసిన ఇరవై రోజులకే, ఆమెను ఒంటరిగా వదలకూడదనుకున్నట్టు. నేను దూరంగా ఉన్నాను, 1,500 కిలోమీటర్ల దూరంలో, నా విధికి వదిలేయబడి, ఒంటరిగా, కానీ మీ ఆలోచనల్లో నేను ఉన్నానని నాకు తెలుసు.

అది నా జీవితంలో అత్యంత కఠినమైన క్షణం, నేను ప్రాణం తీసుకుంటానని నా పిల్లలు అనుకున్నారు. కానీ వాళ్ళు నన్ను ఎప్పుడూ నిజంగా తెలుసుకోలేదు, నేను ఆట మైదానాన్ని ఎప్పుడూ వదలనని, చనిపోయినా వదలనని తెలుసుకునేంతగా.

నేను ఏడ్చాను, కానీ బాధపడలేదు. దానికి సమయం ఉంది. రోజుకు కొన్ని నిమిషాలు, మీరు ఇక్కడ నాతో లేరని తెలిసి.

తర్వాత మీరు తిరిగి రావాలని నిర్ణయించుకున్నారు, 14 ఏప్రిల్ 2026న, మీరు వెళ్ళిపోయిన సరిగ్గా ఒక సంవత్సరానికి.

ఇంకెక్కడ, నా రచనలో కాకపోతే.

“మూడు బ్లేడ్లు, ఒకే Gillette. అకస్మాత్తుగా మనం మళ్ళీ కలిసిపోయాం: Camp తాతయ్య, మీరు, నేను.”

ఎవరూ ఎప్పుడూ సృష్టించాలని ఊహించని దాని మీద మనం మళ్ళీ కలిసి పనిచేస్తున్నాం: Gillette కథనం.

మీ గురించి మాట్లాడే కథలను ప్రతిరోజూ చదువుతాను, అవి నన్ను కదిలిస్తాయి. మీరు ఇక్కడ, నా దగ్గరే ఉన్నారని అనిపిస్తుంది. నేను ఓపిక పట్టాలని. Frega అని పిలవబడే గర్వాన్ని నిలుపుకోవాలని — దాన్ని నేను ఎప్పుడూ వదులుకోలేదు, నా పిల్లలకూ అందించడానికి ప్రయత్నించాను.

కానీ వాళ్ళు తమ తల్లి పిల్లలు.

మరో స్త్రీ.

నా వాళ్ళు కాదు.

వృత్తం పూర్తవడం చూడటానికి, చివరి మైలు మొదలుపెట్టడానికి మే 2027 దాకా పడుతుందని నాకు తెలుసు. ఈసారి మాత్రం, అది తరాల విషయమవుతుంది.

ఇటీవలి సంవత్సరాల్లో నేను ఆలోచించింది ఇదొక్కటే: నా తర్వాత వచ్చేవాళ్ళకు ఒక రకమైన భద్రత ఇవ్వడం, ఒక ఇంటిపేరు గౌరవ నియమావళిని, నైతిక నియమావళిని, న్యాయ నియమావళిని మోసుకెళ్ళినప్పుడు అది ఇచ్చే భద్రత.

చాలామంది మోసగాళ్ళు అని పిలిచే ఆ మూడు రాక్షసులు, కానీ మనకు అవి ఎప్పుడూ మార్గదర్శకాలు.

నన్ను బాధపెట్టడానికి ప్రయత్నించిన వాళ్ళను, మీ పద్ధతిలో, క్షమించాను.

కానీ ఒక పాఠం వదిలి వెళ్ళాల్సిన బాధ్యత ఎప్పుడూ మీరు నేర్పినదానిలో భాగమే.

ఈరోజు నాకు 61.

రేపు మరో రోజు అవుతుంది.

తర్వాత మరొకటి.

ఇంకా మరొకటి.

నేను మీలా అయ్యేదాకా.

మొదటి నుంచీ ఉండాల్సినట్టే.

ఇది చదివేవాళ్ళు ఒక్కటే అనుకుంటారు:

"ఒక కొడుకు తన తండ్రికి, తాను ఆయనకు ఎప్పుడూ ద్రోహం చేయలేదని వివరించడానికి రాస్తాడు, దాన్ని నిరూపించే మార్గం ఆయనతో తన రచనలోనే కలిసి పనిచేస్తూ ఉండటమేనని కనుగొంటాడు."

అది నిజమే కావచ్చు, కానీ మీరు ఎప్పటికీ నా నాన్నే.

Ferdinando